

[...] τότε λέγει ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῆ. ἐὰν μὴ σὲ πιστεύσουν, οὐδὲ θελήσουν νὰ ἀκούσουν τῆς φωνῆς σου, κάμε τὸ σημεῖον πρῶτον τοῦ ὀφιδίου. καὶ ἐὰν δὲν σοῦ ἀκούσουν, κάμε καὶ τὸ δεύτερον τῆς χειρὸς σου· καὶ ἐὰν δὲν σοῦ πιστεύσουν, ἔπαρε ἱερὸν ἀπὸ τὸν ποταμὸν, καὶ ῥήξέ το εἰς τὴν γῆν, καὶ θέλει γένη αἷμα. καὶ λέγει ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν. δέομαί σου Κύριε, ἐγὼ δὲν εἶμαι διὰ τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν, ὅτι εἶμαι βραδύγλωσσοσ. καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Μωϋσῆ. δὲν εἶμαι ἐγὼ, ὅπου ἔδωκα στόμα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸν τυφλὸν ἰάτρευσα καὶ εἶδε, καὶ τὸν κωφὸν καὶ ἤκουσε; λοιπὸν πήγενε ἐκεῖ ὅπου σὲ στέλλω, καὶ ἐγὼ θέλω ἀνοίξει τὸ στόμα σου, νὰ σοῦ δώσω σοφίαν εἰς ἐκεῖνα ὅπου μέλλει νὰ λαλήσης. ἦλθε δὲ ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ, καὶ λέγει. ὑπαγένω εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς Ἑβραίους, νὰ ἰδῶ ἐὰν ζοῦν. καὶ εἶπεν ὁ πενθερὸς του. ὑπάγε με ὑγίαν καὶ κατευόδιον ἀγαθόν. μετὰ δὲ καιρὸν πολὺν ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἶπε Κύριος τῷ Μωϋσῆ ἐν γῆ Μαδιάμ. ὑπάγε εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ μὴν σέκης, ὅτι ἀπόθαναν ἐκεῖνοι ὅπου ἠθέλαν νὰ σὲ θανατώσουν, τουτέστιν ὁ βασιλεὺς. καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ οὕτως, ἐκαβαλίκευσε μετὰ τὴν γυναῖκά του καὶ μετὰ τὰ παιδιά του, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον μετὰ τὸν ἀδελφόν του τὸν Ααρών. ἦλθεν εἰς τοὺς Ἑβραίους, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς λόγια ἀγαθὰ, καὶ εὐηγγελίσαστο αὐτοῖς τὴν ἐλευθερίαν καὶ λύτρωσιν ἀπὸ τοῦ Αἰγυπτίου. καὶ οὕτως ἐπῆγε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τῶν Ἑβραίων εἰς τὸν Φαραῶ. καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸ χέρι του τὴν ράβδον τὴν παρὰ Θεοῦ εὐλογηθεῖσαν. καὶ ὡσὰν ἐπῆγεν, ἔκαμεν ὅλα τὰ θαύματα ἐκεῖνα ὁμπρὸς εἰς τὸν Φαραῶ καὶ εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, λέγων πρὸς αὐτούς. ὅτι ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων θέλει, ὅτι νὰ ἀποστείλῃς τὸν Λαόν σου, νὰ προσκυνήσουν εἰς τὴν ἔρημον, ὥστε νὰ τὸν ἐορτάσουν. ὁ δὲ Φαραῶ ἀπεκρίθη. καὶ τίς εἶναι ἐκεῖνος ὁ Θεὸς νὰ τοῦ ἀκούσω, καὶ νὰ ἀποστείλω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ; δὲν τὸν ἐξεύρω ἐγὼ τὸν Κύριον ἐκεῖνον, καὶ τοὺς Ἑβραίους δὲν ἀποστέλλω. ἀμὴ ἐσεῖς ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρών, διατί σκανδαλίζετε καὶ διαστρέφετε τὸν Λαὸν ἀπὸ τὴν δούλευσίν τους, καὶ δὲν ὑπᾶτε ἐκεῖθεν ὅπου ἦλθετε, νὰ μὴ κάμω μεγάλην παιδείυσιν εἰς ἐσᾶς; καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Μωϋσῆς οὕτως, εἶπε πρὸς Κύριον. Κύριε διατί με ἔστειλες εἰς τὸν Φαραῶ, νὰ τὸν λαλήσω διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ αὐτὸς δὲν μοῦ ἤκουσε, οὐδὲ ἀφήνει τὸν Λαόν σου, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν. θέλεις ἰδεῖ τί θέλω κάμει τοῦ Φαραῶ. μόνον ὑπάγε καὶ εἶπε τῶν Ἑβραίων, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς μετὰ τὴν κραταιάν μου χεῖρα θέλω τοὺς εὐγάλει ἀπὸ τὴν δυναστείαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀπὸ τὴν σκλαβίαν θέλω τοὺς ἐλευθερώσει. καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶπε τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς Ἑβραίους, καὶ δὲν ἐπιστεύσαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ τοῦ φόβου. καὶ

εἶπεν ὁ Θεὸς πάλιν πρὸς Μωϋσῆν, καὶ Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν του. ἐπειδὴ ὁ Φαραὼ δὲν ἀκούει τοῦ λόγου σας νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἑβραίους, ἐπάρετε τὴν ράβδον καὶ ῥήξετέ τὴν εἰς τὴν γῆν, ὀμπρὸς εἰς τὸν Φαραὼ καὶ εἰς τοὺς Ἄρχοντας αὐτοῦ, καὶ θέλει γένη Δράκων. καὶ οὕτως ἐπῆγαν καὶ ἐρῆξάν τὴν, καὶ ἔγινε Δράκων κατὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. ὡς δὲ εἶδε τοῦτο ὁ Φαραὼ, ἐφοβήθη, καὶ ἔκραξε τοὺς σοφοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς μάντις, καὶ ἔκαμαν τὰς μαγείας των· καὶ ἐρῆξαν τὰ ράβδια τους. καὶ ἔγιναν καὶ αὐτὰ Δράκοντες. ἡ δὲ ράβδος τοῦ Μωϋσέως, ὅπου ἔγινε Δράκων, ἐκτάπει τὰ ράβδια ἐκεῖνα τῶν σοφῶν καὶ μάγων, ὅπου ἔγιναν Δράκοντες· ἡ δὲ καρδία τοῦ Φαραὼ ἐβαρύνθη, καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἀποστείλῃ τὸν Λαὸν, καθὼς ᾧρισεν ὁ Κύριος. εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν. ὅτι ἐβαρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ, καὶ δὲν θέλει νὰ στείλῃ τὸν Λαὸν, ἀμὴ ὑπαγε τὸ ταχὺ πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς θέλει εὐγεῖ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ σὺ νὰ τὸν ἀπαντήσῃς εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. καὶ τὴν ράβδον σου νὰ τὴν βαστάξ, καὶ νὰ τοῦ εἰπῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων με ἔστειλεν εἰς ἐσένα, διὰ νὰ ἀποστείλῃς τὸν Λαὸν του, καὶ δὲν με ἤκουσες· καὶ πάλιν τώρα σοῦ τὸ λέγω, καὶ δὲν μοῦ ἀκούεις; καὶ διὰ τοῦτο νὰ γνωρίσῃς τώρα τὸν Κύριον ὅπου δύναται τὰ πάντα, καὶ κάμνει εἴτι θέλει, λοιπὸν βλέπε, ὅτι ἐγὼ κρούω με τὴν ράβδον μου τὸ νερὸν τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὸ μεταβάλλω εἰς αἷμα, καὶ δὲν θέλουν ἔχει οἱ Αἰγύπτιοι νερὸν νὰ πίουں. καὶ τὰ ὀψάρια τοῦ ποταμοῦ ἰδοὺ ὅπου τὰ ἔκαμα καὶ ἐψόφησαν. καὶ οὐχὶ μόνον τὸ νερὸν τοῦ ποταμοῦ κάμνω αἷμα, ἀμὴ καὶ ὅλα τὰ ἐπίλοιπα νερὰ ὀπόθεν εὐρίσκονται. καὶ οὕτως ἔγινε διὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν μετὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν ἠύρισκαν οἱ Αἰγύπτιοι, οὐδὲ ἐδύνοντο νὰ πίουں νερὸν, οὔτε ἀπὸ τὸν ποταμὸν, οὔτε ἀπὸ ἄλλο νερὸν, καὶ ὡσὰν εἶδεν οὕτως ὁ Φαραὼ, ἦλθεν εἰς τὸ παλάτι του· καὶ ἰδὼν τὸ φοβερὸν τοῦτο θαῦμα, δὲν ἠθέλησεν ἀπὸ τὴν κακίαν του νὰ στέρξῃ, νὰ ἀποστείλῃ τοὺς Ἑβραίους, νὰ ὑμνήσουν τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἔρημον, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μωϋσέως ἐν τῷ ὄρει Χωρήβ. ἔπεσαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι τὸ γύρον τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ πίουں νερὸν, καὶ δὲν ἐδυνήθησαν. καὶ ἐστάθησαν τὰ νερὰ αἵματα ἐπτὰ ἡμέρας.

Δωρόθεος Μονεμβασίας, *Βιβλίον ιστορικόν περιέχον ἐν συνόψει διαφόρους καὶ ἐξόχους ιστορίας: ἀρχόμενον ἀπὸ κτίσεως κόσμου, μέχρι τῆς αλώσεως Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν ἀκολουθῶν Σουλτάνων*, Τυπογραφεῖο Νικολάου Γλυκοῦ, Βενετία 1798.